

Decanus Et Collegii Studii Theologici In Inclita Academia Giessena
Omnibus Ac Singulis Hasce Literas Lecturis Visurisque S. P: D. :
Finis, cur Filius Dei ministerium docendi Evangelium & administrandi
Sacramenta in his terris instituit, & usque ad gloriosum suum reditum
ad iudicium conservat, est Ecclesiae corporis mystici, tum constitutio,
tum conservatio ... In fidem Testimonium hoc Decanatus nostri Sigillo
confirmavimus, quod dabatur anno, a nato Redemptore nostro unico post
millesimum sexcentesimo decimo quinto, die XIII. Mensis Maii

Giessae ?

Phil 2° 00268/02 (151)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006846

urn:nbn:de:urmel-dc108a7c-8c4c-4bcc-aa27-ea2dce70ed6a8-00006148-10

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

151 174

DECANUS

ET COLLEGIUM STUDII THEOLOGICI IN INCLY- TA ACADEMIA GIESSENA OMNIBUS AC SIN- GULIS HASCE LITERAS LECTURIS VISURISVE

S. P. D.

INIS, cur Filius Dei ministerium docendi Evangelium & administrandi Sacramenta in his terris instituit, & usq; ad gloriosum suum reditum ad iudicium conservat, est Ecclesiae tanquam corporis mystici, tum constitutio, tum conservatio. Testatur id D. Apostolus ad Ephes. c. 4. v. 11. 12. *Et idem, inquit, dedit alios Apostolos, alios vero Prophetas, alios autem Evangelistas, alios autem Pastores ac Doctores, ad instructionem Sanctorum, in opus administrationis, in adificationem corporis Christi.* Atq; hac causa est, quod neq; corruptissimis temporibus Ecclesiam ministerio profus orbatam relinquit, sed aliquid, licet illud ipsum etiam (mundo id suā ingratitudine commerente) corruptum remanere indulget, quod quando Prophetarum & Apostolorum doctrinam legit & proponit, sancti audiunt, hominum autem propria commenta respuunt, quemadmodum Christus ait, *Scribe & Pharisei sedet in Cathedra Moysi: Omnia quaecumq; dixerint, vos servate & facite, Matt. 23. v. 23.* à quorum tamen fermento ipsius Servatoris nostri mandato cavendum erat *Matth. 16. v. 6.* Nisi autem ipse Dominus noster admirabili suā virtute in hac extrema mundi senectū, quā omnia sunt ingrata nihil fecisse, benigne esset, fideles ministros, Doctores & operarios in messum suam extruderet, non mirum esset plerumq; vel omnes labores muneris Ecclesiastici propter mundi ingratitudinem & odia refugere. Verum ipse excitat idoneos & eruditos viros, & donis ad tam arduum officium pernecessariis instruit, quibus animum addit, ut spreto Diabolo & organis ejus verbum Dei purē, sincerē & intrepidē doceant. Ceterum inter hos merito recensemus virum Reverendum & Clarissimum JOHANNEM HIMMELIUM STOLPENSEM POMERANUM, quem Dominus ad opus ministerii docendi verbi Dei & administrandi Sacramenta segregavit, & eximius donis, optimarum disciplinarum & linguarum, scientiā, sapientiā, hoc est, insigni cognitione Caelestis mysterii, & illud exponendi & enarrandi dexteritate, eloquentia, animi dignitate, & aliis exornavit. Ita autem à Domino excitatus omnia sua studia & labores ad eundem scopum direxit. In Academia Wittebergensi quinquennium subsistit & non solum Philosophiae operam navavit, sed praecipue principes Theologos, *Hannum, Gesnerum, Ranzium & alios illorum congreget* magna cura & diligentia audivit, Disputationum exercitiis interfuit, & nonnunquam habendis ad populum concionibus sese exercuit. Nec minus suam probitatem & diligentiam in Academia Jenensi ad Salam probavit, ubi Disputationem de SS. Scriptura, sub Reverendo & Clarissimo viro, Ambrosio Reudenio SS. Th. Doctore & Professore: Item de Persona Christi, sub Praefidio Reverendi & Clarissimi viri, Petri Pfaffendorff, SS. Th. D. & ejusdem Academiae temporis Professoris, nunc in *Alma*, publicē sustinuit. E Salana ad hanc nostram Giesensem concessit, in qua & in collegiis privatis opponendo & respondendo pulchra specimina edidit, & publicē sub praefidio Reverendi & Clarissimi viri, Dn. Bahthasarii Montzeri, SS. Th. Doctoris & Professoris eximii, collegae, compatri & Fratris nostri plurimum honorandi & dilecti, de Discrimine V. & N. T. & Baptismo, cū laude discessit. In vita autem & moribus sese tum alibi, comprobantibus id Testimoniis, quā nobis exhibuit, tum apud nos hic inculpatum gessit, atq; hinc omnium bonorum favorem sibi conciliavit. Ne verò talenta divinitus sibi concessa defoderet, sed in fienus collocaret, ab Illustissimo ac Celsissimo Principi ac Domino, Domino GEORGIO FRIDERICO, Marchione Badensi & Hochbergensi, Landgravio in Sufenberg, Domino in Rorelen & Badenweiler, &c. ad Rectorem Gymnasii Durlacensis vocatus, vocationem suscepit, & officio illo quadriennium laudabiliter perfundus est. Hinc cum virtus delitescere non posset, sed gratum de se spargat odorem, Amplissimi Consules & Senatus Reip. SPRENSIS, cognita ipsius in erudienda juventute industria & dexteritate, operam ejus expetiit, ut in Gymnasio suo iam instaurato Rectorem & Professionem susceperet, cui haud gravatē gratificatus est: & cum in hoc suo munere fidelis esset, expertus est veritatem promissionis Christi, *Matth. 25. v. 23. Euge serve bone & fidelis, super paucis fidelis fuisti, super multis te constituam.* Ob quam causam nuper ab eisdem Dnn. Cons. & Senatu, Consensu totius Ministerii, ad officium Ecclesiasticum vocatus est, cui divinae vocationi, quoniam hunc praecipue studiorum suorum scopum sibi praefixerat, parendum sibi esse ratus est. Ne verò illotis, quod dicitur, manibus ad bonum & difficile illud munus accederet, publicum eruditionis & doctrinae sinceritatis testimonium, hoc est, gradum ac honorem Doctōratus à nobis, ex consilio praecipuorum suorum in hac Academia amicorum, modestē petiit. Quod ipsius institutum cum ob graves causas non possemus non probare, ad habendam publicam & inauguralem Disputationem de *Natura Ecclesiae*, ad examen privatam Facultatis nostrae, & publicum omnium Professorum, eum admittimus: in quibus collationibus & examinationibus ita suam nobis eruditionem Theologicam testatam fecit, ut ipsum voti sui compotem fecerimus. Proinde die 11. Mensis Maji, Anno infra adscripto, ex decreto Venerandi Collegii Theologici, omnium Procerum Academicorum consentientibus votis comprobato, à Reverendo & Clarissimo viro, Dn. CASPARO FRICKIO, SS. Th. Doctore, & ejusdem in inclyta Academia Giesseña Professore ordinario, itemq; Ecclesiastice dignissimo, concessa ipsi Imperatori & Principali potestate, per Reverendum & Clarissimum virum, Dn. JOHANNEM WINKELMANNUM, SS. Th. Doctorem, Professore primarium, Ecclesiae Giesseña Pastorem, & reliquarum per Hassiam superiorem partis Darmbstatinae Superintendentem, Amplissimi & Consulissimi viri, Dn. GOTHOFREDI ANTONII, J. U. D. & Professoris primarii & Academiae hujus Cancellarii dignissimi, propter morbum absentis, vices gerentem in frequenti civium Academicorum & hospitum coetu publicē, in nomine *Individuae Trinitatis, Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Sacrosanctae Theologiae Doctor* creatus, declaratus, renunciatus, omniumq; privilegiorum Doctoralium particeps factus est. Insequente autem die Dominica à jam dicto Dn. D. JOHANNI WINKELMANNO, ritu usitato, intervenientibus Ecclesiae precibus, cum impositione manuum, ad ministerium docendi verbum Dei, & administrandi Sacramenta in Ecclesia Sprendiensi, solemniter ordinatus est. Quae cum ita sint, omnino confidimus hunc JOHANNEM HIMMELIUM, SS. Th. D. fore salutare Spiritus S. organum, & in vinea Domini operarium fructu & fidelem, quem omnibus *piis Magistratibus*, Ecclesiarum nutritoribus, & Ecclesiis de meliore nota commendamus, officiosē rogantes, ut ipsum suā gratiā, favore & benevolentia complectantur, pios ipsius conatus juvent & promoveant, non dubitantes sese pietatis & humanitatis officia in virum gratum rectē collocare. In fidem Testimonium hoc Decanatus nostri Sigillo confirmavimus, quod dabatur anno, à nato Redemptore nostro unico post millesimum sexcentesimo decimo quinto, die XIII. Mensis Maji.

urn:nbn:de:urmel-dc108a7c-8c4c-4bcc-aa27-ea2dce70ed6a8-00006148-26